

Paprastē metu stebuklā

Pavasarielis atkeliava
So vēsās džiaugsmās sāva.
Saulelē šēldītē pradiējē
Ēr paukštelē sočiolbiejē,
Vēsē medē atsēgava
Ēr žuolelē sožaliava,
Gegoželē ožkukava,
Mēškē balā sobaltava
Ēr šalposnē sogeltuonava.
Žmuonēms darbā prasēdiejē,
Rek sospietē ekietē, sietē –
Mēžius, bolvēs ēr batvēnius,
Buruokelius ēr sietēnius.
Vēskuo rēk – markieliu, cēbolieliu,
Vagorklieliu ē krapnieliu,
Neožmērštē ēr kvietkieliu.

Vasarelē prasēdiejē
Žmuonēms prakaitā varviejē.
Saulē kepintē pradiējē,
Perkūnielis sobēldiejē.
Vuo tū vakarū poikomā!
Ēr tū naktieliu šēltomā!
Tū kvietkieliu kvēpiejēms!
Ēr paukštieliu čiolbiejēms!

Vuo ka rodou atkeliava
Sovēsuom gērybiem sava:
Suodnūs vuobolā ožauga,
Daržūs ēr viel vēskas pauga,
Tiktās spiek norautē
Ēr i sklepus sokrautē.
Vuo tas lītos nesēliaun,
Viejē miediū lapus raun.
Kleva lapā jau rodoun –
Šaltis nagus jau galond.

Vuo ka žēima atlapnuojē,
Vēskou so snēigo apkluojē.
Vakā so rageliem važiou,
Nuosiu galā raudonoun.
Ka Kaliedas prēartiejē,

Džiaugsmā švntēs prasēdiejē,
Eglelēs soblēzgiejē ē somērgiejē –
Tēp tat Naujē Meta prasēdiejē!